

Lite om Ola Marklund

Vem är jag?

Disputerad ekolog/limnolog som varit fågelskådare sedan barnsben. Växte upp i Vänersborg, men spenderade somrarna i norra Bohuslän, vars fantastiska miljöer för alltid skulle präglade mig djupt. Flyttade till Lund i början av 90-talet för att plugga naturvetenskap och forskade sedan på sjöfågelekolgi. Bytte bransch efter disputationen och jobbade med fastigheter i nästan 20 år, innan jag bytte tillbaka till ekologispåret 2024, då jag tog anställning som ekologikonsult. Är intresserad av flera av de lite mer svårbestämda artkomplexen och har spenderat en del tid att fördjupa mig inom måsar och trutar. Andra områden som lockar mig är matlagning, husrenovering och resor.

Varför vill jag engagera mig i SkOF?

Att konkurrera med ungdomarnas digitala intressen är en stor utmaning, inte bara inom ornitologin. Många traditionella hobbys riskerar att tappa mark och på sikt nästan försvinna. Om de nya generationerna inte ens har sett djur och natur i verkligheten - hur ska de då kunna engageras i viktiga miljöfrågor längre fram? SkOFs uppgift att engagera unga tror jag därför är den viktigaste uppgiften vi har.

Vad vill jag utveckla inom SkOF:

Att sprida kunskap, engagemang och förståelse vidare till de nya generationerna är kanske SkOFs viktigaste uppgift. Engagemanget för de unga är redan centralt inom organisationen, men kan förmodligen utvecklas ytterligare.

Mitt bästa skådartips:

Nyckeln till aktiv skådning är att hitta ett par lokaler väldigt nära sitt hem. Bor man i stan kan det vara en park, ett koloniområde, en kyrkogård eller ett reningsverk. Bor man på landet eller nära en kust är det ännu enklare. Det viktiga är att lokalen ligger på promenad-/cykelavstånd så att man kan ha en rutin att ta sig dit, t ex på lunchen om man jobbar hemifrån. Fågelskådning är så mycket mer än att gå upp i ottan, fixa matsäck och vara ute hela dagen. Korta men regelbundna utflykter inkräktar inte lika mycket på resten av tillvaron och ger ofta mycket tillbaka.

Mitt bästa skådarminne:

När jag var tolv åkte jag tåg till min faster och farbror i Hyssna. Dagen efter skulle farbror Henrik visa mig ett ställe som hette Getterön. Jag fick en avlång folder över arterna som fanns på lokalen. På folderns framsida fanns ett foto av en rödspov. Det svindlade när jag läste om vad jag hade chansen att se. Svarttärna, rödspov och...skärfläcka! Hade svårt att somna på kvällen och morgondagens hisnande möjligheter snurrade konstant i huvudet. När jag anlände till lokalen och efter en stund fick in mitt livs första skärfläcka i tubkikaren slog jag bokstavligt talat kullerbyttor av lycka. Där och då, var jag *on top of the world!*